

Орждията още си стояха на мѣстото, при тѣхъ имаше караулъ отъ нѣколко войника отъ 16-а дивизия, които бѣха си наклали огънь и се грѣяха. Около огъня имаше и ранени опълченци и руски войници, прибрани и донесени отъ караулнитѣ долни чинове.

— Ваше благородие, измѣчихме се да носимъ тѣзи нещастници, които се търкаляха и викаха за помощъ, прѣдъ позицията, се обърнаха къмъ мене караулнитѣ, а още колко има напредъ! Слушайте, слушайте, ваше благородие, какъ викатъ. И дѣйстви-телно, татъкъ къмъ западъ се чуваше жалостенъ викъ.

— Авъ нѣколко пѣти пращахъ, ваше благородие, каза ми старшия на караула, да кажатъ да прибержтъ нещастнитѣ ранени войници, но въ такова врѣме гдѣ ще ги намѣришъ? . . .

Турскитѣ укрѣпления се отличаваха съ своята солидностъ и многочисленностъ. Прѣдъ батареята, у горичката бѣха построени окопи за стрѣлцитѣ и резервитѣ. По самия край на тая горичка имаше ложе-менти, въ които, както и въ укрѣплението на бата-реята, имаше много ящици съ патрони и гранати. Задъ първата линия се виждаха други укрѣпления. По цѣлата позиция имаше колиби, отъ които войнишкитѣ не се отличаваха съ здравина и удобство, за туй пъкъ офицерскитѣ, — особено ония за висшитѣ офицери, бѣха обширни, съ удобства и даже съ комфортъ.

Още когато бѣхме на Шипка и Зелено Дърво, много се говореше за мизерията, въ която се намирала турската войска на Шипка и Шейново. Говореше се, напримѣръ, че войската търпѣла недостатъкъ въ храна, фуражъ, дрѣхи, патрони, гранати и проч. Между това, тукъ, въ шейновския лагеръ, на всѣка крачка се срѣщаха складове съ разни продукти: бѣли галети, су-хари, орисъ, бобъ, стафиди, масло, даже смокини и портукали. Освѣнъ това, тукъ се намѣриха и много медикаменти за раненитѣ и болнитѣ. Колкото се от-нася пъкъ до патрони и гранати, то такива имаше безъ брой. Намѣри се даже голѣма сума пари. Юн-кера Дуковъ, родомъ Българинъ — македонецъ, съ-стоявши при Генералъ Скобелевъ въ качество на ор-